

ZÁPADOČESKÁ
UNIVERZITA
V PLZNI

Fakulta pedagogická
Katedra historie

Posudek oponenta bakalářské práce

Práci hodnotila: Mgr. Lenka Špačková

Práci předložila: Gita Schneiderová

Název práce: *Historie ochotnického divadla v Mýtě* (52 stran + 21 příloh)

Ochotnické divadlo patří k oblíbeným tématům, která si studenti opakovaně vybírají pro své závěrečné práce (viz např. diplomová práce Zuzany Jírové *Dějiny ochotnického divadla na Rokycansku* obhájená na KHI roku 2008). V případě Gity Schneiderové se jednalo o přirozenou volbu, neboť je dnes sama členkou ochotnického souboru, jemuž věnovala předkládanou bakalářskou práci.

Blízký vztah k mýtskému divadlu autorka vyjadřuje již v úvodu (s. 6–9), ve kterém si jako hlavní cíl vytyčuje zpracování historie Divadelního spolku Josefa Kajetána Tyla od jeho vzniku roku 1863 až do současnosti (2012). Vedle toho se snaží o rozbor základní literatury a dostupných pramenů. Následuje kapitola o dějinách města (*Stručná historie města Mýta*, s. 10–14), v níž je naznačen vývoj obce od prvních zmínek až do dnešní doby. Zde by sice bylo možné využít řadu jiných zdrojů, jelikož se však jedná pouze o okrajovou záležitost, postačí k vytvoření základního přehledu použitá literatura. Další pasáž (*Vznik a primární funkce ochotnických spolků*, s. 15–17) se pokouší nastínit možnosti zakládání a fungování ochotnických souborů. Uvedené poznatky jsou ovšem příliš stručné na to, aby čtenář o této problematice získal hlubší informace.

Ve čtvrté části nazvané *Historie divadelních ochotníků v Mýtě* (s. 18–40) se autorka konečně dostává k hlavnímu tématu práce, při jehož zpracování může využít vedle literatury také historické prameny. Tato část je přehledně rozdělena na jednotlivé etapy, což usnadňuje orientaci v množství poznatků. V první fázi (*Vznik divadelního spolku v Mýtě*, s. 18–22) je pojednáno o založení Družstva divadelních ochotníků, ale i o dalších spolcích. Autorka si všímá zájmu ochotníků o dobročinnost (příspěvky na chudé děti, na stavbu Národního divadla atd.) a hovoří mj. o oslavě padesátého výročí existence souboru (1913). Navazující kapitola (*Činnost ochotníků v době meziválečné a za druhé světové války*, s. 23–25) je věnována období po skončení první světové války, pro zajímavost je okrajově naznačeno přátelství

několika ochotníků se známým hercem Eduardem Vojanem, dále je popisováno působení spolku v těžkých dobách druhé světové války. Následující pasáž (*Činnost mýtských ochotníků v průběhu 50. a 60. let 20. století*, s. 26–30) zachycuje osudy divadelního souboru po roce 1948. Autorka zde zmiňuje některé úspěšně nastudované hry či oslavy stého výročí založení spolku (1963). Předposlední část (*Činnost ochotníků v době působení Bohumila Adamce*, s. 31–36) líčí situaci od konce 60. let až do krize souboru, která vyvrcholila ukončením činnosti na počátku 90. let 20. století. V poslední kapitole (*Obnovení Divadelního spolku J. K. Tyla v Mýtě*, s. 37–40) je pozornost zaměřena na současný stav mýtského ochotnického divadla. Tato pasáž je dovedena až do aktuálního roku 2012, čímž je naplněn cíl stanovený v úvodu.

Autorka ke zpracování tématu přistoupila velmi zodpovědně. Z práce je patrný její vztah k divadelnímu prostředí a úsilí o kvalitní vylíčení historie souboru, na jehož činnosti se sama podílí. Jednotlivé kapitoly působí vyváženě, je zde patrná snaha věnovat všem obdobím přibližně stejnou pozornost. Kromě dějin spolku se zaměřuje na významné osobnosti a hry, které patřily do jeho repertoáru. Za pozitivum můžeme považovat skutečnost, že kromě literatury a pramenů byla využita rovněž dnes populární metoda orální historie (byly shromážděny výpovědi několika osob, jež poskytly svědectví o činnosti souboru). Na použité informační zdroje autorka řádně odkazuje, v poznámkovém aparátu můžeme najít pouze drobné nepřesnosti. Stylistická úroveň je v pořádku, text je dobře čtivý, jeho srozumitelnosti napomáhá mj. minimální výskyt pravopisných chyb, překlepů a dalších podobných nedostatků (např. s. 16, 21, 23, 32, 39).

Práce obsahuje všechny náležitosti, nechybí anglické resumé (s. 43–44), nezbytný seznam pramenů a literatury (s. 45–49) a seznam příloh (s. 50–52). Také přílohová část je vytvořena poměrně pečlivě, kromě 19 vyobrazení v ní najdeme ještě dva přepisy rozhovorů s výše zmíněnými „pamětníky“, které byly pořizeny v únoru letošního roku.

Předkládanou bakalářskou práci Gity Schneiderové považuji za zdařilou a **doporučuji ji k obhajobě s hodnocením výborně.**

Nepomuk 25. 5. 2012

Mgr. Lenka Špačková

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta pedagogická
katedra historie